

Това, което Яковъ видѣ преди нѣколко хиляди години на снѣн, се отнася до сегашнитѣ хора, т. е. до хората на XX вѣкъ. Днесъ вече слизатъ и възлизатъ Божиитѣ ангели; нова култура се ражда, ново сближение става между хората и народитѣ. Страданията, презъ които съвременнитѣ хора минаватъ, показватъ, че тѣ се намиратъ въ положението на жена, която ражда. Щомъ роди тя, ангелитѣ единъ следъ другъ започватъ да се въплѣтяватъ въ човѣшкитѣ умове и сърдца. Богъ, Който изпраща своитѣ ангели, следи за последствията. На всѣки човѣкъ ще се даде възможность да чуе, какъ Богъ говори. Излѣзте рано сутринята презъ пролѣтята, когато природата се събужда, когато цвѣтята цвѣтятъ, и се вдълбочете въ себе си, да чуете тихия говоръ на Бога. Ако слухътъ ви е развитъ, ще чуете тиха, едва уловима музика, която внася миръ, спокойствие и радостъ въ душата. Ако отидете въ гората, ще чуете тихото шумолене на листата, което се излива въ нѣжна, приятна мелодия. Колкото по-развитъ е слухътъ на човѣка, толкова по-голяма възможность се открива предъ него, да чуе тихия гласъ на Бога. Той не говори много: една дума ще каже, но тя остава паметна на вѣковетѣ. Ако младата мома и младиятъ момъкъ не могатъ да забравятъ думитѣ, които си пишатъ или казватъ, колко повече оставатъ паметни думитѣ на Бога. Коя мома и кой момъкъ сж забравили дветѣ думи „обичамъ те“, които нѣкога сж си казали?

Единъ младъ човѣкъ разправялъ своята опитность. По известни причини той дошълъ до голѣмо отчаяние въ живота си и решилъ да се самоубие. Въ този моментъ, въ съседната стая се чулъ тихиятъ гласъ на неговия приятель. Той се вслушалъ въ пѣсенята, която долитала до ушитѣ му, и ясно разбралъ смисъла на следнитѣ думи: „Азъ за тебе само мисля и никога не ще те забравя“. Тѣ произвели превратъ въ него, и той се отказалъ отъ решението си да се самоубие, като си казалъ: Има Единъ, Който мисли за мене. Това е въ състояние да ме застави да живѣя и да се радвамъ на всичко, което ми е дадено.

Като знаете, че има нѣкой да мисли за васъ, не се обезсърждавайте. Ако само една мисълъ може да ви застави да обикнете живота, колко повече трѣбва да